

Przedmiot

Oparty na art. 278 i 279 TFUE wniosek o zastosowanie środka tymczasowego w celu zawieszenia wykonania decyzji Komisji C(2020) 3013 final z dnia 4 maja 2020 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 18 ust. 3 i art. 24 ust. 1 lit. d) rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 (sprawa 40684 – Facebook Marketplace).

Sentencja

- 1) Zawiesza się wykonanie art. 1 decyzji Komisji C(2020) 3013 final z dnia 4 maja 2020 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 18 ust. 3 i art. 24 ust. 1 lit. d) rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 (sprawa AT.40684 – Facebook Marketplace) w zakresie, w jakim obowiązek w nim określony odnosi się do dokumentów, które nie są związane z działalnością handlową Facebook Ireland Ltd i które zawierają poufne dane osobowe oraz w zakresie, w jakim postępowanie, do którego odnosi się pkt 2 decyzji nie zostało wszczęte.
- 2) Facebook Ireland zidentyfikuje dokumenty zawierające dane, do których odnosi się pkt 1 i przekaże je Komisji na oddzielnym nośniku elektronicznym. Dokumenty te zostaną następnie umieszczone w wirtualnym centrum danych, które będzie dostępne tylko dla jak najmniejszej liczby członków zespołu dochodzeniowego w obecności (wirtualnej lub fizycznej) równoważnej liczby pełnomocników prawnych Facebooka Ireland. Członkowie zespołu dochodzeniowego dokonają przeglądu i selekcji przedmiotowych dokumentów, dając jednocześnie pełnomocnikom prawnym Facebooka Ireland możliwość ich komentowania przed przekazaniem dokumentów uznanych za istotne dla sprawy do akt. W przypadku braku zgody co do kwalifikacji dokumentu, pełnomocnicy prawni Facebooka Ireland będą mieli prawo do wyjaśnienia przyczyn braku zgody z ich strony. W przypadku utrzymującego się braku porozumienia Facebook Ireland będzie mógł zwrócić się do dyrektora ds. informacji, komunikacji i mediów w Dyrekcji Generalnej Komisji ds. Konkurencji z wnioskiem o arbitraż
- 3) W pozostałym zakresie wniosek w przedmiocie środków tymczasowych zostaje oddalony.
- 4) Postanowienie z dnia 24 lipca 2020 r., Facebook Ireland/Komisji (T-452/20 R) zostaje uchylone.
- 5) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Skarga wniesiona w dniu 30 września 2020 r. – LA International Cooperation / Komisja

(Sprawa T-609/20)

(2021/C 19/59)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: LA International Cooperation Srl (Mediolan, Włochy) (przedstawiciele: B. O'Connor, solicitor i M.Hommé, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności bezpośrednio skierowanej do skarżącej decyzji Komisji z dnia 20 lipca 2020 r. (zaskarżona decyzja) wykluczającej skarżącą z udziału w procedurach udzielania zamówień objętych budżetem UE i Jedenastym Europejskim Funduszem Rozwoju lub z selekcji w celu wykonania środków finansowych Unii na podstawie rozporządzenia (UE, Euratom) nr 2018/1046 (¹) oraz w celu wykonania środków finansowych z Europejskiego Funduszu Rozwoju objętych rozporządzeniem 2018/1877 (²); oraz
- obciążenie Komisji kosztami poniesionymi przez skarżącą w niniejszym postępowaniu.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi szesnaście zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia zasady dobrej administracji, zakazu nadużycia prawa, obowiązku dochowania należytej staranności oraz rozporządzenia (UE, Euratom) nr 883/2013⁽³⁾.
2. Zarzut drugi, zgodnie z którym OLAF nie zwrócił się należyście do skarżącej, przez co naruszył prawo do obrony, obowiązek dochowania należytej staranności oraz prawo do rzetelnego procesu.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 7 i 9 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 883/2013 oraz prawa do dobrej administracji, obowiązku dochowania należytej staranności i prawa do rzetelnego procesu.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego OLAF oraz prawa do rzetelnego procesu i obowiązku uzasadniania.
5. Zarzut piąty, zgodnie z którym OLAF naruszył art. 7 ust. 8 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 883/2013 oraz zasadę dobrej administracji.
6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia art. 9 ust. 1 rozporządzenia (EU, Euratom) nr 883/2013 oraz prawa do dobrej administracji.
7. Zarzut siódmy, zgodnie z którym Panel EDES, dokonując wstępnej klasyfikacji prawnej faktów ustalonych przez OLAF, działał z naruszeniem art. 41, 47, 48 i 54 Karty praw podstawowych.
8. Zarzut ósmy, zgodnie z którym zredagowane sprawozdanie końcowe OLAF nie pozwoliło Panelowi EDES na dokonanie niezależnego osądu i właściwą ocenę wagi oświadczenia skarżącej, co oznacza naruszenie zasady dobrej administracji i art. 135–143 rozporządzenia finansowego.
9. Zarzut dziewiąty dotyczący tego, że ani lobbying ani wynagrodzenia za sukces nie są same w sobie nielegalne i przyjmując takie założenie, naruszono zasadę dobrej administracji.
10. Zarzut dziesiąty, zgodnie z którym sedno ustaleń zaskarżonej decyzji dotyczącej skarżącej jest wadliwy, ponieważ Panel EDES i organ powołujący (DG NEAR) działali z naruszeniem podstawowych praw skarżącej, w szczególności zasady dobrej administracji, obowiązku dochowania należytej staranności, a także, że zaskarżona decyzja nie jest odpowiednio uzasadniona.
11. Zarzut jedenasty dotyczący naruszenia art. 13 ust. 2 regulaminu postępowania przed Panelem EDES oraz prawa do obrony.
12. Zarzut dwunasty, zgodnie z którym Panel EDES musiał posiadać informacje inne niż zredagowany raport końcowy, co oznacza naruszenie art. 13 ust. 2 regulaminu postępowania Panelu EDES.
13. Zarzut trzynasty, zgodnie z którym zakres, w jakim zostało sporządzone sprawozdanie końcowe OLAF naruszył zasadę dobrej administracji, obowiązek dochowania należytej staranności i zasadę rzetelnego procesu.
14. Zarzut czternasty dotyczący ustanowienia sankcji na poziomie, na który wpływ miały różne naruszenia rozporządzenia (UE, Euratom) nr 883/2013, rozporządzenia finansowego oraz podstawowych zasad prawa.
15. Zarzut piętnasty, zgodnie z którym zredagowane sprawozdanie końcowe nie wykazuje, iż program szkolenia biegłego został podrobiony lub sfabrykowany, a zatem kwestionowana decyzja w tym względzie jest bezzasadna i narusza zasadę dobrej administracji, obowiązek dochowania należytej staranności i prawo do obrony.

16. Zarzut szesnasty, zgodnie z którym sprawozdanie z analizy operacyjnej OLAF było nieodpowiednie do zamierzonych celów, co oznacza naruszenie zasady proporcjonalności i prawa do obrony.

- (¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. 2018, L 193, s. 1).
- (²) Rozporządzenie Rady (UE) 2018/1877 z dnia 26 listopada 2018 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do 11. Europejskiego Funduszu Rozwoju i uchylające rozporządzenie (UE) 2015/323 (Dz.U. 2018, L 307, s. 1).
- (³) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. 2013, L 248, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 15 października 2020 r. – OG / EDA

(Sprawa T-632/20)

(2021/C 19/60)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: OG (przedstawiciele: adwokaci S. Pappas i N. Kyriazopoulou)

Strona pozwana: Europejska Agencja Obrony (EDA)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiej Agencji Obrony z dnia 13 grudnia 2019 r., na mocy której nazwisko strony skarżącej nie zostało umieszczone na liście rezerwowej kandydatów posiadających wymagane kwalifikacje;
- stwierdzenie nieważności decyzji dyrektora Europejskiej Agencji Obrony oddalającej zażalenie strony skarżącej na decyzję tej agencji z dnia 13 grudnia 2019 r. w zakresie w jakim zawiera ona dodatkowe uzasadnienie;
- zasądzenie zadośćuczynienia w wysokości 3 000 EUR za doznaną przez stronę skarżącą krzywdę;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania w niniejszej sprawie.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia istotnego wymogu proceduralnego, jakim jest obowiązek uzasadnienia.
 2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasad równego traktowania, przejrzystości, obiektywizmu i rzetelnej administracji.
 3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia ogłoszenia o stanowisku, niezgodnego z prawem lub niewystarczającego uzasadnienia oraz oczywistego błędu w ocenie kwalifikacji strony skarżącej w odniesieniu do wolnego stanowiska.
-